

била всичка та търговия. Такъви градове получили нѣмско цехово устройство, извѣстно повече то съ име *Магдебургско право*. А селяне ти малко по малко изгубили всички ти правдини, и станали работници на богати ти и на шляхти ти.

При крамоли ти между кралъть и сеймъть се притурила и вражда та между католици ти и православни ти. Жители ти отъ руски ти области, които влѣзли въ съставъть на Полко-Литовско то кралство, исповѣдовали християнство то споредъ грѣцкѣи обредъ; а полско то духовенство гледало да ги обърне въ католичество. Отъ това изникновали голѣми смуштения, които отпослѣ съвсѣмъ ослабили Полша.

Брандебургъ и Балтийски Словѣне. Други ти западни Словѣне, што живѣли между Одеръ и Елба, се викали *Венеди*. Тии се дѣлили на дребни владовишта, та затова немогли да устоятъ срещу нѣмско то владичество, което се распространявало отъ день на день. Едно маркграфство *Бранденбургско*, основано въ X вѣкъ (на което главенъ градъ станалъ послѣ Берлинъ), полека-лека покорявали околни ти Словѣне, кръштавало ги въ католическа та вѣра, и въ земи ти имъ градило яки укрѣпени сгради (градишта). Заедно съ това Словѣне ти приемали нѣмскѣи езикъ, нѣмски ти обичаи, и малко по малко се понѣмчовали. Въ крайъть на Срѣдни ти вѣкове Бранденбургскѣи маркграфъ билъ единъ отъ най-силни ти нѣмски князове, и билъ отъ курфирсти ти. (Отпослѣ отъ сбирание то на Бранденбургско то курфиршество съ Прусскѣи или Тевтонскѣи орденъ станало Прусско царство).

Повече отъ други ти Венди се удържало езичество то на Балтийско Поморе. Пѣ-важни отъ словѣнски ти племена тамъ били: *Бодричи*, *Лютичи* и *Поморяне*. Тамъ има забѣлжжителни търговски градове, каквито са: Ште-